

**OB PRAZNOVANJU
TREH
KRAJEVNIH
SKUPNOSTI**

23. septembra na Turjaku

Krajani treh krajevnih skupnosti Turjaka, Roba in Velikih Lašč praznujejo vsako leto 19. septembra svoj oziroma tudi skupni krajevni praznik v spomin na dogodke iz naše polpretekle zgodovine. Že po tradiciji je vsako leto gostitelj praznovanja ena izmed krajevnih skupnosti. Osrednja proslava bo tako letos na Turjaku in sicer 23. septembra. Že dan poprej – torej 22. tega meseca pa bo ob 16. uri popoldne na Robu slovesnost ob odkritju spominske plošče 103 padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja s tega območja. Pripravljajo tudi krajši kulturni program, slavnostni govornik pa bo predsednik občinskega odbora ZZB NOV Stane Vrhovec.

**V VNANJH
GORICAH**

Nova pridobitev – sodobna trgovina

Čeprav so novo trgovino odprli sredi tedna ob 10. uri dopoldne, se je na slovesnosti zbralo lepo število krajanov, kar potrjuje, da so si novo trgovino želeli in da znajo ceniti novo pridobitev v krajevni skupnosti. Še posebej pa so bili veseli besed predsednika izvršnega sveta naše skupščine Franca Martinca, ki je pohvalil prizadevanja krajanov, da bi si čimprej uredili prepotrebne družbene objekte: trgovino, vrtec, ki ga bodo odprli v kratkem, kanalizacijo in še kaj.

V novi ordinaciji je tudi delo dobro organizirano

Od drugega julija so krajani Dobrove bogatejši za novo sodobno opremljeno zobno ambulanto. Prej sta bili namreč zobna in splošna ambulanta utesnjeni v neprimernih prostorih. Splošna ambulanta je ostala v istih, a prenovljenih prostorih, zobna pa se je preselila malo niže in ima svoje prostore ob cesti proti Horjulu. Sredstva za ambulanto so prispevale Regionalna zdravstvena skupnost, skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik in Zdravstveni dom Vič. V letu dni, ko so obnavljali splošno ambulanto in pripravljali zobno, so se morali krajani Dobrove voziti v Polhov gradec, kajti tam so začasno ordinirali zdravniki z Dobrove. To ni bilo prijetno ne za paciente, še manj za zdravnike. Poleg rednega dela s pacienti je imelo zdravstveno osebje obilo dela pri svetovanju kako naj bodo prenovljene ordinacije urejene in opremljene. Zobna ordinacija je že popolnoma opremljena, le zobna tehnika, ki je

nujno potrebna še ni opremljena zavoljo pomanjkanja denarja. Upajmo, da bodo pristojni ta finančni problem hitro rešili, saj je v popolnoma pripravljen prostor potrebno postaviti le ustrezno opremo.

Delovnega časa v zobni ambulanti še nimajo objavljenega, ker je takšen delovni čas kot je sedaj le začasen, petnajstega septembra, ko bo pričel delati tudi terapevt za predšolsko in šolsko mladino pa bodo objavili delovni čas posameznih zdravnikov.

V lepo urejeni čakalnici običajno ni vrste, kar je posledica dobre organizacije dela v ordinaciji. Takšnega stanja so najbolj veseli pacienti saj za obisk pri zobozdravniku ne izgubijo vsega dopoldneva, kar pa ne pomeni, da zdravnica in njena asistentka sedita križem rok. Delo sta si tako organizirali, da pacienti prihajajo ob točno določeni uri, takrat pa brez dolgotrajnega čakanja takoj pridejo na vrsto. F. P.

Zdravstveno varstvo moramo približati občanu

Nedvomno so z ustanovitvijo in delovanjem zdravstvenih skupnosti v občinah že dani pogoji za uresničevanje neposrednejšega reševanja zdravstvenega varstva v samih krajevnih skupnostih.

Viškorudniška občina v danem trenutku opravlja dejavnost osnovnega zdravstvenega varstva v devetih zdravstvenih postajah in dveh večjih enotah, ki sta na Viču in na Rudniku. Toda marsikje bi se sama dejavnost boljše in učinkovitejše razvijala, če se ne bi srečevali s slabo opremljenostjo

– zastareli ali skorajda neuporabni aparati in instrumenti – pa tudi s problemom pomanjkanja kadra. Zatorej lahko ugotovljamo, da osnovna zdravstvena služba še zdaleč ne more pokriti vseh potreb prav zaradi omenjenih vprašanj. Naš občan ne more enakovredno uveljavljati svojih pravic za ohranitev zdravja kot v ostalih ljubljanskih občinah.

Toda korak naprej, k boljšemu, pa tudi k odpravljanju razlikujočega je storjen. Odprta je adaptirana zdravstvena postaja na Dobrovi z najsodobnejšo zobno ambulanto v našem mestu. S tem pa je uresničena tudi ena izmed nalog, ki smo jih zapisali v naš srednjeročni program.

Ob našem skupnem načrtovanju moramo pričeto nadaljevati. To pa pomeni – otvoritev zdravstvenih postaj, posodobitev obstoječih, doslednejše moramo uveljavljati enote zdravstvenega varstva v krajevnih skupnostih in ne navsezadnje za vse te cilje in naloge se mora skupno in neposredno odločati ter dogovarjati v okviru samoupravnih zdravstvenih skupnosti.

Kdor čaka, dočaka. In krajani Vnanjih goric so po dolgoletnih obljubah 15. avgusta le dočakali otvoritev nove samopostrežne trgovine z bifejem. Prejšnja, klasična trgovina, ki je merila le pičlih 45 kvadratnih metrov je životarila v tesnih najemniških prostorih. Lahko bi rekli, da je bilo še za prodajalke premalo prostora, kupci pa so predvsem ob koncu tedna porabili za nakup debelo uro in še več.

Pobudo za novo Mercatorjevo trgovino so že pred leti dali krajani sami. Pri takratnem Mercatorjevem TOZD Hrana (sedanji TOZD Dolomiti) so pobudo sprejeli in je tako postala del načrtov te temeljne organizacije združenega dela. V letu 1974 so pričeli s pripravami na gradnjo. V sodelovanju s krajevno skupnostjo so določili lokacijo, prav tako pa so se dogovorili tudi za velikost trgovine in zemljišče. Slednjega je Mercator odkupil leta 1975 in izdelal lokacijsko dokumentacijo. Ob sprejemanju srednjeročnega programa 1976-1980

so objekt vnesli v investicijski program in program SOZD Mercator, kar je bilo pogoj za pridobitev tako združenih sredstev Mercatorja kot tudi posojila Ljubljanske banke. Gradbena dela, ki so se pričela septembra 1978 so potekala po načrtu in v desetih mesecih je bila trgovina zgrajena.

Nova prodajalna v Vnanjih goricah je postala sodobni preskrbovalni center krajanov. Bruto površina nove zgradbe znaša 482 kvadratnih metrov, od tega je čistega prodajnega prostora 199,4 kvadratnih metrov, 41 kvadratnih metrov je bifeja, ostalo pa zavzemajo skladiščni in pomožni prostori. V novi trgovini, ki je odprta od sedmih zjutraj do devetnajste ure zvečer je sedaj zaposlenih sedem delavcev.

Trgovina pa ni le pomembna pridobitev za krajanje Vnanjih goric in njihovih sosedov v Notranjih goricah, pač pa tudi za vse tiste, ki jih vsakodnevna ali občasna pot vodi mimo.

F. P., J. T.

Naši mostovi – stalna nevarnost!

Zaradi stalnega naraščanja prometa in s tem obremenitev so cestarji prisiljeni v stalno obnavljanje in krpanje mostov. Za popolno obnovo največkrat namreč ni dovolj denarja.

V naši občini imamo na cestah 134 mostov. Med njimi jih je le 74 tehnično neoporečnih. Drugih 60 ima omejeno nosilnost, 9 pa jih je popolnoma dotrajanih. Mostovi tako ostajajo provizoriji, ki jih skušamo »za silo« zakrpati ali pa zaščititi z ustreznim prometno signalizacijo za omejitev nosilnosti. Vozniki pa premalo upoštevajo te omejitve. Mostovi tako predstavljajo stalno nevarnost za udeležence v cestnem prometu.

Najbolj pereči problemi in nujno

potrebni obnove, so mostovi na poti Na Rakovo jelšo preko Cunrova, lesen most med Črno vasjo in Podpečjo, lesen most med Vičem in Vnanjimi goricami, dva lesena mostova v Jernejčkovem grabnu, dva mostova v Petačevem grabnu, mostovi na Katarini in Podturjaku ter lesen most med Knejem in Karlovico.

Drugi, razen novih ali bolje ohranjenih, so prav tako deloma poškodovani in potrebni manjših posegov. Takega stanja cestnih objektov ne bi smeli dopustiti, kajti najti bi morali, kljub težavam, ustrezen način njihovega rednega vzdrževanja.

Za popravilo mostov, kjer bodo dela presegla normalno vzdrževanje, bodo morali poleg sredstev za vzdrževanje, zagotoviti še posebna sredstva, prek Zavoda za raziskavo materiala določiti nosilnost problematičnih mostov in jo s sanacijo povečati ter kasneje te objekte vzdrževati redneje kot doslej.

IVO BREČIČ